

JAVA-BODE.

NIEUWS- HANDELS- EN ADVERTENTIE- BLAD VOOR NEDERLANDSCH-INDIE.

A^o. 1853.

Woensdag 16 Februarij.

N°. 13.

Prijs per halfjaar voor Batavia ..... f 12.50
" " " " Java ..... 15.—
" " " " Buitenbezittingen 17.50
De betaling geschiedt vooruit. — Brieven franco.

De JAVA-BODE verschijnt op Woensdag en Zaterdag
van elke week, vóór posttijd.

De prijs der Advertentiën met derselver herhaling is zestig
duiten voor de vijf woorden, behalve het zegel.

Benoemingen.

Bij Koninklijk besluit van 19 Julij 1852 no. 75, is de bij Zijner
Majesteits besluit van 12 Maart 1850 no. 4 benoemde aspirant-in-
genieur voor de mijnen in Nederlandsch-Indië, *E. van der Elst*, op
door hem gedaan verzoek, eervol uit die betrekking ontslagen,
tevens aan hem verleend de titulaire rang van ingenieur voor
mijnen in Nederlandsch-Indië, zonder bezwaar van 's lands kas;
wijders tot aspirant-ingenieurs voor de mijnen in Nederlandsch-
Indië benoemd zijn de kweekelingen *R. Everwijn*, *P. F. E. Rant*
en *H. E. Akkerings*.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de ambtenaar
J. L. B. Engelhard, gewezen resident van Bezoekie.

's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de assistent der 1 klas-
se bij de indigo-kultuur *M. Carapiet*, onder toekenning van
pensioen.

's lands dienst, eervol, uit 's lands dienst, onder toekenning van
pensioen, de gewezen klerk op het bureau van den assistent-
resident van Tjilatjap *J. A. Frankhael*.

's lands dienst, eervol, uit 's lands dienst, als lid van
het roomsch-catholiek wees- en armhuisbestuur te Samarang.

OPGEDRAGEN:

waarneming der betrekking van Nederlandschen consul te Can-
ton (China), gedurende de afwezigheid des consuls, aan den
heer *F. A. King*, lid der firma *King & Co.* in China, en zulks
onder den titel van vice-consul honorair.

waarneming der betrekking van administrateur der
kolonij Oranje Nassau (Zuid- en Ooster-afdeling van Borneo),
aan den 1 luitenant der infanterie *W. van Os*, waarnemend
civiel gezaghebber der districten Doessoen en Becompaj.

waarneming der betrekking van civiel gezaghebber der
districten Doessoen en Becompaj, aan den 2 luitenant, militair
kommandant aldaar *C. Bangert*.

BEHOEFT:

assistent-resident van Salatiga (residentie Samarang), jkhr. *Mr.*
H. J. W. van Laack van Pabst, thans assistent-resident voor
de politie te Samarang.

assistent-resident voor de politie te Samarang, *P. J. Serlt*,
thans secretaris der residentie Samarang.

kommissie bij het kollegie van boedelmeesters te Batavia, *J.*
K. Rieks, ambtenaar op non-activiteit, onlangs van verlof
uit Nederland teruggekeerd; laatstelijk deurwaarder bij den
raad van justitie te Batavia.

lid van het roomsch-catholiek wees- en armbestuur te Sama-
rang, *J. J. Volkert*, koopman aldaar.

posthouder te Cauer (afdeeling Benkoelen), *C. Termoulen*, on-
der-adjudant voor memorie, voorloopig met die functien belast.

magazijnmeester bij de steenkolenmijn Oranje Nassau, *H. F.*
W. Gosewisch, thans als zoodanig fungerende.

VERLEEND:

tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan *A. A.*
Sluiter, controleur der eerste klasse bij de landelijke inkom-
sten en kultures.

Militair Departement.

INGETROKKEN:

's lands dienst, het aan den kapitein der infanterie *C. E. A.*
Naumann, bij het besluit van 4 November 1852 No. 4, ver-
leende tweejarig verlof naar Nederland.

Marine-Departement.

DE GOUVERNEMENTS SCHOENERS EN KRUISBOOTEN.

BEVORDERD:

tweeden gezaghebber, de eerste stuurman *P. Boodt*.

Bekendmaking.

Namens den Gouverneur-Generaal wordt bekend gemaakt, dat
Zijne Excellentie op Zaterdag den 19den Februarij 1853, des voor-
middags ten 9 ure, op het Gouvernements-huis op Weltevreden al-
gemeene audientie zal verleenen aan alle departementen en kolle-
gien van algemeen bestuur, autoriteiten en ingezetenen, ter gele-
genheid van de verjaring van 's Konings geboortedag.

BATAVIA,
16 Februarij 1853.

De fungerende Algemeene Secretaris,
DE WAAL.

Advertentiën.

Vertrek van de Landmail.

De directeur der producten en civiele magazijnen maakt bij deze
bekend, dat op Vrijdag den 25sten dezer, des namiddags ten één
ure, bij het postkantoor te Weltevreden, gesloten zullen worden de
brievenpakketten, bestemd om te worden verzonden naar Singapore
en van daar, per landmail, naar Europa; sullen de sluiting der
postpakketten, bestemd voor Banka, Palembang en Riouw, plaats
vinden op Donderdag den 24sten dezer.

Batavia,
den 9den Februarij. 1853.

Directeur voornoemd,
DE VEER.

De Directeur der Producten en Civiele Magazijnen geeft kennis, dat
de verkoop van Mex. doll., in stude van Zaterdag den 19 Fe-
bruarij aanstaande, zal plaats hebben op Vrijdag den 18 te voren.

De Directeur der Producten en Civiele Magazijnen maakt bekend, dat
op Zaterdag 5 Maart, des morgens ten 10 ure, door den Resident van
Soerabaya, te zijnen kantore, overeenkomstig de door den Resident van
Kedirie in de Javasche Courant van heden geannonceerde voorwaar-
den, eene publieke uitbesteding zal worden gehouden voor den
afvoer van producten uit de binnenlandsche pakhuizen der residen-
tie Kedirie naar de pakhuizen te Toeloepong (Ngrowo) en te Kedirie,
alsmede voor den opvoer van zout naar de binnenlandsche verkoop-
pakhuizen in de residentie Kedirie.

De ondergeteekende brengt bij deze ter kennis van het publiek,
dat, ter voorkoming van ongelukken, alle rijtuigen, van waar ook
komende en gaande naar het gebouw der sociëteit *de Harmonie*, in
den avond van Zaterdag den 19den dezer, zich langs de oostzijde
van Rijswijk derwaarts zullen moeten begeven en zich van daar langs
den weg naar Tana-Abang of langs Noordwijk en Molenvliet behoo-
ren te verwijderen.

Koetsiers, in wiens dienst zij ook mogen zijn, zich aan het be-
venstaande voorschrift niet onderwerpende, zullen worden verpligt
met huure rijtuigen terug te keeren en de bepaalde volgorde in
acht te nemen.

Aan ouders en voogden wordt tevens beleefdelijk medegedeeld, dat
geene kinderen beneden de 12 jaren oud zullen kunnen worden
toegelaten.

Batavia,
den 16den Februarij, 1853

De Resident van Batavia,
P. VAN REES.

De resident van Batavia maakt bekend, dat bij zijn besluit van 20
December 1852 No. 4163 tot onderaanhoud van het Zuid-district
(Meester-Cornelis) is benoemd: de persoon van *Johannes Filippus*
Franciscus Hennebert.

De resident van Samarang maakt bekend, dat op Zaterdag 5 Maart
1853, des morgens ten 10 ure, ter secretarie der residentie, bij den
afslag zal worden gehouden eene uitbesteding voor de levering, in
1853 van het bij de detachementen Djajang-Secars en lijfwachten
Dragonders benodigde harnachement.

De resident van Madioen maakt bekend, dat Woensdag 28 Fe-
bruarij 1853, des morgens ten 9 ure, ten residentie kantore zal
worden uitbesteed het gewoon onderhoud en de zware reparaties
aan de civiele, en militaire gebouwen, onder civiel beheer, gelijk ook
aan de zoutpakhuizen en lootsen te Ngawie in 1853.

De resident van Bagelen geeft kennis, dat Zaterdag 20 Februarij
aanstaande, des morgens ten 9 ure, ter hoofdplaats der afdeeling
Ledok, publiek zullen worden verkocht de etablissementen voor de
ontvangst van de natte koffij in den rooden schil te Solomerte en
Semilir.

De resident van Kedirie geeft kennis, dat op 26 Februarij aan-
staande des morgens ten 10 ure, ten zijnen kantore, dezelfde uit-
besteding zal worden gehouden als door den Directeur der Produc-
ten en Civiele Magazijnen is bekend gesteld, dat te Soerabaya, op 5
Maart zal plaats hebben.

Vendutien.

Op Donderdag 17 Februarij, voor het commissiehuis van gebr.
Roselje en co. van diverse negotiegoederen en voor rekening van
wien zulks soude mogen aangaan, 18 paren spiegels van diverse
dimensien en 10 stuks schilderijen.

Op Vrijdag 18 Februarij, voor de toko van *B. J. Leon*, van wa-
gens, bendies, wagen en bendiepaarden; voorts van diverse meubels,
hang en tafellampen, muurstolpen, etagere voorwerpen, spiegels en
schilderijen, enz. enz.

En

Des morgens ten 10 ure, in het loaal der Beurs, voor rekening

van het gouvernement, van eene hoeveelheid van 40,000 Mexi-
kaansche dollars, en zulks bij kavelingen van 1000 stuks.

Op Maandag 21 Februarij, voor rekening van het gouvernement,
bij 's lands equipagewerf te Batavia, eenige voor de dienst afgekeur-
de en overtollige marinegoederen.

Op Woensdag 9 Maart, voor rekening van het gouvernement, bij
's lands fabriek voor de marine, het stoomwezen en de nijverheid
te Soerabaya, diverse onbruikbare gereedschappen, oud staal, bestaan-
de in vijlen, oud gesmeed ijzer, oude ledige kisten, vaten, enz.

Nagelaten Boedels.

De weeskamer te Samarang roept alle onbekende schuldeischers
in den boedel van wijlen *L. C. H. van Barthold* op om op
12 Maart 1853, 's morgens ten 10 ure, in de vergaderzaal der
kamer tegenwoordig te zijn bij het doen van rekening en verant-
woording van dien boedel en te hooren voorstellen de rangschik-
king ter voldoening der schuldvorderingen, voor zoo verre het be-
drag der nalatenschap bekend zal zijn.

De weeskamer te Soerabaya roept alle bekende en onbekende
schuldeischers in den boedel van wijlen *W. Meulenhoff*,
gepens. 1 luit. der inf. op, om op 5 Maart aanstaande, 's morgens
ten 9 ure, ter vergaderzaal der kamer tegenwoordig te zijn bij het
afleggen der rekening en verantwoording van dien boedel en de
door haar voor te stellen rangschikking en wijze van voldoening
van crediteuren.

De weeskamer te Soerabaya roept bij advertentie 8 Februarij op
alle crediteuren en debiteuren in den boedel van wijlen *J. M.*
Oswald, om binnen drie maanden aangifte of betaling te doen.

De agenten der Samarangsche weeskamer te Salatiga roepen bij
advertentie 4 Februarij op debiteuren en crediteuren in den boedel
van wijlen *D. C. Beck*, om betalingen of aangiften te doen
binnen drie maanden.

De agenten der Samarangsche wees- en boedekamer te Soerabaya
roepen bij advertentie 7 Februarij debiteuren en crediteuren in den
boedel van wijlen *Liem Lie Soeff* op, om binnen drie maan-
den betalingen of aangiften te doen.

Vertrekkende Personen.

De ondergeteekende is voornemens Java voor eenen korten tijd
te verlaten; zijn gemagtigden zijn de heeren *C. S. A. Thurkow* en
Mr. H. A. des Amoris Van der Hoeven, beiden te Samarang;
laatstgenoemde zal van den 15den April e. k. belast zijn met de
liquidatie.

G. L. VAN DER ELST.

Verbouw de wed. *M. E. Boorlage*, geboren *Clanck*, woonende
naar Nederland; gemagtigde de heer *G. L. Dorrepaal*; terwijl, als
gemagtigde der gezamenlijke erven van wijlen den heer *T. F. Boor-
lage*, blijft fungeren de heer *H. F. Morbotter*.

Naar Nederland *J. L. B. Engelhard*; gemagtigde de heer *E.*
Francois, president van de javasche bank.

Schoepers naar Nederland.

L. A. Hoogenstraaten naar Banka.

J. G. Bennink naar Nederland,

BATAVIA.

Het koninklijk Zweedsch Oorlogsfregat *Eugenie*, ge-
kommandeerd door den kapitein *Chevalier de Vergin*,
heeft in den vroegen morgen van den 13den dezer de
reede van Batavia verlaten om zich naar de Kokos-ei-
landen te begeven.

Zr. Ms. stoomschip *Ardjoeno* is te gelijker tijd met
dit oorlogsvaartuig onder stoom gegaan, om het een
gedeelte van Straat Sunda uitteglepen.

— Dienzelfden morgen is, ongeveer ten 11, ure ter
reede alhier geankerd Zr. Ms. stoomschip *Gedeh*, ge-
kommandeerd door den kapitein *Initenant ter zee, P.*
Dibbets, komende van Cadix en de Kaap de Goede
Hoop nagedaan hebbende. Deze bodem heeft eerst
een deel uitgemaakt van het Nederlandsche eskader,
hetwelk in het laatste najaar in de middellandsche zee
onder het bevel van den schout bij nacht *Bouricius*
gekruiet heeft, van waar hij naar zijne bestemming, —
Nederlandsch-Indië, — vertrokken is.

— Gisteren middag tusschen 12 en 1½ ure barstte
over de stad Batavia eene hevige stormvlag uit het

DE VERZEKERDE MOLEN. (vervolg.)

Severijn was door den brand op eens een gegoed man
worden, en de menscheen verwonderden zich slechts,
dat hij zich daarover niet meer verheugd betoonde. Wel
was hij na den brand verscheiden weken lang ziek geweest
thans was dat korte lijden immers doorgestaan,
de gekneusde ledematen waren hersteld, en in het dal
de molen zoo druk en vrolijk in beweging, als
te voren. De nieuwe stoomtoestel was aangebragt,
planten kwamen wederom opdagen, en dag en nacht
werden de vergrootte waterradren door stoom of vuur
loos voortgedreven. Severijn echter had daar thans
noch hart voor — ja, hij bemoeide zich bijkans niet
de zaak en zette slechts bij bijzondere gelegenhe-
den een voet in den kostelijken nieuwen molen. Hij
sombor en menschen schuw geworden; te nauwer-
mer, dat de liefkozingen der zachte Dalroos of zijner
moeder soms eens een flauw lachje op zijn bleek, in-
tellessen gezigt konden roepen. Dagen lang lag hij al-
in het dichtste bosch of hing, 't gelaat in de han-
gedrukt, in zijn armstoel; — dagen achtereensprak
en enkel woord, en als vrienden kwamen, ging
schuw uit den weg, of sloop ter achterdeur uit
het bosch in.

moet zeker nog een gevolg van zijne ziekte we-
zen, dat de menschen, die hem meelijdig gadesloe-

gen. „Ja, zoo'n schrik en zoo'n leelijke val en zoo'n
lange bedlegerigheid, die konden er den sterkste wel
onder brengen. Gelukkig nog, dat hij dien goeden trouw
over Koenraad heeft! Dat is een wakkere kerel! Trouw
in voor en tegenspoed, en altijd klaar bij de hand, men
kome, wat uur men wil.”

Zoo redeneerden de menschen en vermoedden weinig
welk een worm aan Severijns hart knaagde en hem zijn
beste levensmorg uitzoog. Wat nogtans Koenraad be-
trof, daarin hadden ze gelijk. Die was vroeg en laat op
den been en wakker, die hanteerde, die beschikte, die
beredderde, die was heer in den molen, dien moest ge-
hoorzaamd worden, of hij joeg weg, wie hem niet be-
viel. Zijne kameraden beklagden zich bij Severijn, dat
zij zoo hondsche en hard door den meesterknecht ver-
den behandeld. Severijn liet Koenraad komen, en ver-
zocht hem, dat toch eenigzins anders aan te leggen.
Koenraad lachte hem in zijn gezigt uit. „Ik moet zelf
weten, wat mij te doen staat,” antwoordde hij brutaal.
„Bemoei gij u daar liever niet mee! Als de kerels niet
onderdanig zijn, dan dadelijk weg met hen!”

Den molenaar steeg het bloed naar de bleke wangen
en zijne oogen schoten vuur. „Ben ik baas hier, of gij?”
vroeg hij barsch.

„Kom, kom!” hernam Koenraad en lachte spotachtig,
terwijl hij zonder verder een woord te verliezen de ka-
mer verliet en de deur achter zich toetrok, dat de rui-

ten kletterden.

Severijn sprong woedend overeind en wilde den on-
besschoften vlegel na. Hij bezon zich echter. Voordat
hij de deur opende, was zijne grimmigheid geweken en
lag weer doodelijke bleekheid op zijne holle wangen.

„O God, in durf immers niet! Ik mag, ik kan, ik
durf niet!” zuchtte hij. „Wee mij, de knecht is mijn
heer geworden door het geweld der zonde! Wee, wee
mij! Had ik toch liever huis en hof verlaten, dan dat
gedaan!” — Bang kreunend drukte hij zijn gezigt in
beide handen, en geen mensch kreeg hem dien gan-
schen dag meer te zien. Koenraad nogtans joeg de knechts
die zich over hem beklagden hadden, op staanden voet
weg, en bleef naar willekeur in alles zijn eigen hoofd
en zin volgen.

Den zondag daarop sloop Severijn al zeer vroeg het
huis uit, om naar gewoonte eenzaam in de bosschen
om te dwalen. De beide kinderen gingen 's middags
na 't eten naar het kasteel, om huone speelmakkers, de
jongens van den tuinman, te bezoeken. De knechts trok-
ken naar een naburig dorp, waar dans en muziek zou
wezen. Buiten de Dalroos bleef niemand t' huis. Ook
zij verliet dat later en ging, den tuin door, naar het
eenzaam priëel. Hier was zij geheel alleen, hier stoorde
haar geen mensch, hier kon zij zich ongezien in diepe
stille met hare gedachten bezighouden. Daar zat zij
stil, treurig, het lieve hoofdje in de hand geleend.

Westen los, welke ongeveer 10 minuten aanhield en met zware regen vergezeld ging. Bijna overal heeft zij talrijke boomen ontworteld en ter neer geworpen, vele schade aan huizen toegebracht, vooral aan die welke van ligte bouwstoffen waren zamengesteld. In de kampong Kebon Klappa zijn 11 bamboezen woningen omvergewaaid; in de kampong Kamayoran is eene vrouw door een op hare woning stortende klapperboom gedood, en op het stadhuissplein werden twee Waringien boomen ontworteld, waarvan een de daaronder schuilende rijtuigen bijna geheel door zijnen val verbrijzelde.

Wanneer wij onverhoopt nog meerder noodlottige gevolgen dier stormvloed mogten vernemen, zullen wij daarvan in een volgend No. mededeeling doen.

— Men schrijft van Poerwokarta, 6 Februarij. Onlangs had alhier een, gelukkig zeldzaam onder den Inlander voorkomend geval van zelfmoord plaats.

Zeker Inlander *Arsa*, vrijwillige koelie op het particuliere suiker-etablissement te Prakantoes van Cheribon afkomstig, had een verzwering aan den voet, die hem meestal dwong te huis te zitten en belette veldarbeid te verrigten. Alhoewel, gelijk alle zieken op gemeld etablissement, behoorlijk verpleegd en gevoed wordende, 't zij de ziekte in dienst ontstaan dan wel reeds bestaat bij 't in dienst treden, zooals er vele door gebrek en ziekte vermagerde sujetten van elders, uitgelokt door ruime betaling en goede voeding (immers de vrijwillige koelie's op dit en andere particuliere ondernemingen krijgen behoorlijke eigen woning, rijst, zout, olie en dagelijksche betaling) in dienst gekomen na weinige dagen geheel van voorkomen veranderden en gezond en krachtig worden, scheen het hem te hinderen, dat hij zonder zulks door arbeid te kunnen verdienen zoo geheel voor niets onderhouden moest worden. Op zekeren dag toch gaf hij aan een kleinen jongen, die bij hem woonde, te kennen, dat hij er te zeer mede verlegen was zoo doelloos en nutteloos voort te leven en trachtte zich eensklaps met een grasmaas den hals afesnijden. Dit echter door den knaap belet zijnde, scheen hij weder in zijn lot te berusten, maar eenige dagen later met eenige andere koelies aan den oever der sterk gezwollen rivier (banjir) badende, liep hij verder dan wel raadzaam was in de snelstroomende Tjitaroem, riep zijne hem waarschuwend makkers toe, dat hij zich ging verdrinken, verzocht hen zijn aan den kant achtergelaten kapmes aan den mandoer te willen brengen en stortte zich in den diepen stroom. Nog eenmaal wierp een maalstroom hem op geruimen afstand weder op, waar hij gezien werd met de handen op het hoofd zaamgevouwen, hij zonk daarop weder en kwam niet meer boven. Aangewende pogingen ter redding waren vruchteloos, en hij werd een offer van verkeerd geplaatste schaamte. Hij had overigens nimmer blijken van verstandsverbijstering gegeven, en ook, al wat hij op 't oogenblik van zijnen zelfmoord (omstreeks den middag geschied) sprak, was bedaard, duidelijk en wel overlegd.

— Tjianjoer den 14den Februarij.

Den 12den dezer arriveerde alhier in ziekelijken toestand, de HoogEerwaarde heer *P. M. Vrancken*, Bisschop van Colophon en Apostolisch Vicaris van Nederlandsch-Indië. Sedert den 1sten lijdt Zijn HoogEerwaarde aan de koorts, die den 12den in hevigheid sterk is toegenomen; de laatste nacht vooral was zeer ontrustend.

— Van Cheribon wordt medegedeeld, dat in het distrikt *Radjaloe* den 5den Februarij, des namiddags, zeven in de sawa's arbeidende personen, wonende in de dessa *Boeniwangie*, door den bliksem zijn getroffen. Drie hunner verloren daardoor het leven, terwijl de vier overigen gekwetst werden.

Ook zijn in deze maand in die residentie, ten gevolge der zware regens vele rivieren uit hunne bedden getreden, waardoor een groot aantal sawa's overstroomd en vernield waren. De dessa *Djagapoera*, in het regentschap Cheribon telde 500 sawa's in dien toestand en in het regentschap Madjalengka waren eenige bruggen weggespoeld, waardoor de binnenlandsche gemeenschap vele stremming ondervond. Op onderscheidene plaatsen hadden ook aardstoringen het hare daartoe bijgebracht.

Van het verlies van menschlenevens weet men niets anders dan dat een Inlander in de rivier Tjikeroe verdrinken was.

— Men leest in de *Javasche Courant* van heden:

De laatste berichten omtrent de heerschende ziekte in de residentie Madioen, zijn in het algemeen geruststellend. In de distrikten Madioen, Maaspattie en Bagie zijn de lijders met 4 vermeerderd, en is slechts één man overleden. De meeste onder behandeling zijnde zieken zijn hersteld. In het distrikt Keniten zijn 41 lijders bijgekomen en 7 overleden. De tijdingen echter uit de afdeeling Magetan luiden, dat van de 440 lijders 248 (69 mannen, 72 vrouwen en 107 kinderen) zijn bezweken. De zieken schijnen evenwel niet allen aan de cholera te lijden, maar velen aan eene jaarlijks zich voordoende ziekte, waarvan de oorzaak aan het

bewerken der sawa's bij wind en regen wordt toegeschreven. In de afdeeling Ponorogo had zich de ziekte nog niet geopenbaard.

— Men leest in *De Oostpost* van den 9den Februarij No. 7.

Vijf Javaansche landbouwers van de dessa Modjo-Gening, onder Modjosarie, op den 22sten dezer, eenen aangespoelden boomstam in de rivier Bangsa, die bij den aldaar geplaatsten dam was blijven vastzitten, willende vervoeren, werden plotseling door eenen banjir overvallen met dat ongelukkig gevolg dat een derzelve is verdrongen, zonder dat hem eenige hulp kon worden toegebracht.

Wij ontleenen aan de Nieuwe Rotterdamsche Courant van 23 December jl. de volgende berichten:

NEDERLAND.

De kapitein ter zee *J. W. F. Frucht* heeft den 13den December van den kapitein ter zee *D. Bijl de Vroe* het kommandement van *Zr. Ms. fregat de Prins van Oranje* overgenomen, terwijl laatstgenoemde op non-activiteit is gesteld. De luitenants 1ste klasse eerste officiers *B. H. Staring* en *R. van Voss* zullen den 25sten door de luitenants 1ste klasse *G. Fabius* en *H. W. A. van Rappard* in hunne betrekkingen worden vervangen, respectvelijk op de fregatten *Prins van Oranje* en *Doggersbank*, wordende eerstgemelde met dien datum op nonactiviteit gesteld.

— *Zr. Ms. fregat Doggersbank*, onder bevel van den kapitein ter zee *A. J. de Smit van den Broecke*, zal den 30sten December zijnen togt ondernemen. Vermoedelijk zal dat vaartuig in de maand Mei aanstaande van zijne reis teruggekeerd zijn.

's *Gravenhage*, 21 December. Gisteren middag vereenigden zich in het hôtel Paulez, aan eenen vriendschappelijke maaltijd, de officieren van het leger, die in de jaren 1814, 1815 en 1816 hunne studien hadden volbragt. De zaal, waarin het portret van den tegenwoordigen gouverneur der akademie, te Breda, den luitenant-kolonel der genie, den heer *J. P. Delprat*, prijkte, was op eigenaardige wijze fraai met groen en bloemen versierd. De tafel had een prachtig aanzien. Aan zinnebeeldige voorstellingen vol smaak en in overeenstemming met het doel der bijeenkomst ontbrak het niet. Gulheid en hartelijke toon heerschten daarbij.

De vroegere betrekkingen van vriendschap werden met genoeg herdaakt, en het bleek, dat zij op rijper jaren niet verminderd waren. Hier waren thans mannen bijeen, die zich in verschillende vakken eenen naam van onderscheiding of roem hadden verworven, en wier borst prijkte met de vereerende blijken hunner kloeke gedragingen en opofferende ijver. Menige feestdrank werd ingesteld voor 't heil van koning en vaderland, voor den bloei van het Nederlandsche leger en voor de wapenbroeders, die zich in Oost en West bevinden, voor de marine, die met de landmagt één geheel uitmaakt, enz. Gedurende het diner werden door het muziekkorps van het regiment grenadiers en jagers verschillende stukken uitgevoerd. Tot laat in den avond bleven de feestvierenden bijeen. Men verneemt, dat het plan is gevormd, in een volgend jaar tot hetzelfde doel weder samen te komen.

Arnhem, 21 December. Heden had tegen het vallen van den avond eene droevige gebeurtenis alhier plaats. Een schrijnwerkersgezel, jongman, 24 jaren oud, had minnehandel onderhouden met de dienstmaagd van den heer *S.* Het schijnt, dat de naijver van den minnaar hevig was opgewekt door betrekkingen, welke zijne beminde had aangeknoopt, of, welke hij aangeknoopt meende. Althans kwam hij heden middag ten huize van den heer *S.* en terwijl hij aldaar in de keuken in een gesprek was gewikkeld, haalde hij onverwachts eene pistool met dubbele loop, te voorschijn en loste een der schoten op het hoofd der hier bedoelde dienstmaagd. De heer *S.* daarop toespringende, wilde den schuldige aanhouden, doch deze wist, onder het bezigen van bedreigingen, weg te komen; de haan van het pistool viel gedurende dat bedrijf andermaal, doch er ging geen schot af. De politie was dadelijk in huis, doch de dader was ontkomen. Op eenmaal echter vertoont hij zich op nieuw in de woning van den heer *S.* zeggende dat hij zijne beminde nog eens wilde omhelzen, alvorens zij stierf. Hij is onder de droevigste blijken van wanhoop naar de gevangenis overgebracht.

Bij het eerst geneeskundig onderzoek schijnt te zijn gebleken, dat de pistool wel is waar scherp geladen was, doch, dat de kogels door een allergeleukst toeval zoodanige rigting hebben genomen, dat er uitzigt op herstel van het slagtoffer bestaat.

ENGELAND.

London, 20 December. De *Observer* deelt eenige bijzonderheden mede betreffende de ministerieele crisis; onmiddellijk na de zamenkomst, in welke lord *Derby* zijnen post nederlegde, zond de koningin twee brie-

ven, den eenen aan den markies van *Lansdowne*, de anderen aan den graaf van *Aberdeen*; deze beide lorden hebben in het hôtel *Lansdowne* eene bijeenkomst eene onderhoud met lord *John Russell* gehad; wederzijds was men daarover zeer voldaan. Men kan rekenen op een te gelijk gematigd en vrijzinnig kabinet, dat zijnen steun zal vinden in zedelijken, maatschappelijken en staatkundigen vooruitgang. Lord *John Russell* voegt de *Observer* er bij, heeft het voorbeeld van bewonderenswaardige zelfverloochening gegeven en zij voorbeeld zal zonder twijfel navolging vinden.

Men weet nog niet, wie aan het hoofd van het nieuwe ministerie zal staan; maar dit is slechts eene bijzaak, nu de aanzienlijkste leden van het nieuwe ministerie in alles zoo volkomen overeenstemmen.

De *Sunday Times* bevat nagenoeg dezelfde berichten alleen voegt zij er bij, dat het nieuwe kabinet op de hulp der Peelisten en op die der afgevaardigden van de school van Manchester kan rekenen. Verschillende zamenkomsten hebben plaats gehad tusschen lord *John Russell*, sir *J. Graham*, de heeren *Gladstone* en *Cardwell*, sir *Charles Wood*, enz.

London, 21 December. In de gisteren gehouden zitting van het hoogerhuis voerde graaf *Derby* en de hertog van *New-Castle* achtereenvolgens het woord. De eerste trad in eene verklaring van de aanleidende oorzaken tot den val van het ministerie, welke, gelijk hij zeide, alleen het gevolg was van eene geheel beginsellooze combinatie van partijen in het lagerhuis. De hertog van *New-Castle* ontkende dit ten sterkste beweerende, dat geene zucht tot omverwerping van de bestuur, maar alleen de wensch om den lande waardiglijk te dienen, lord *Aberdeen* bij zijne handelingen had geleid. Nadat graaf *Derby* zich nog eenigzins nader had verklaard, werd de zitting gesloten.

— In het lagerhuis werd niets van eenig belang behandeld. De kanselier der schatkist deelde mede, dat hij en zijne collega's na de stemming van Donderdag, zich verplicht hadden gevoeld, aan de koning hun ontslag in te dienen; dat lord *Aberdeen* zich belast met de zamenstelling van een nieuw kabinet en dat de tegenwoordige ministers hunnen post slechts zouden behouden, tot dat hunne opvolgers hunne aanstelling zouden hebben ontvangen.

— Wederom zijn in de afgelopen week vrijve schepen van hier naar de goudkoloniën in Australië vertrokken, terwijl de betaalde vrachten vrij hoog waren. Naar Victoria vertrokken drie schepen, metende te zamen 2,014 ton, een naar Sydney, metende 62 ton, en een naar Adelaide, metende 323 ton.

BELGIË.

Brussel 20 December. Naar men verzekert zijn zoowel door de schatkist als door de nationale bank maatregelen genomen, om de 11 miljoen 5 pCts., aan staanden Donderdag, de eerste dag, die voor de remboursering vastgesteld werd, in eens te kunnen rembourseren.

Morgen zal door de kamer van vertegenwoordigers in geheim comité, beraadslaagd worden, over het voorloopig verdrag, den 9den dezer, tusschen Frankrijk en België gesloten.

FRANKRIJK.

Parijs 20 December ('s morgens.) Gisteren is de Kommissie van den Senaat andermaal bijeengekomen om lezing van het rapport van den heer *Troplong* bij wonen. Men weet evenwel nog niet zeker of alle leden van den Senaat heden zullen bijeenkomen, om over het wetsontwerp, houdende wijziging der constitutie, stemmen; vermits zij gisteren, in den loop van den dag nog niet bij een geroepen waren. Over het algemeen was men van gevoelen, dat de Senaat op morgen bijeenkomen. Wat er ook van zij, men twijfelt geen zins aan den uitslag der deliberatiën. Het decreet, het trekkelijk de erfelijkheid van den troon en de positie der leden van de Keizerlijke familie, is tot heden door den Moniteur nog niet medegedeeld; men denkt dat het niet eer dan na het verschijnen van de, het wetsontwerp houdende wijziging der constitutie, zal bekend worden gemaakt.

— Sedert men het huwelijk van *Lodewijk Napoleon* met de prinses *Wasa* als mislukt kan beschouwen, was nu eens sprake, dat de Keizer met eene Engelsche, die weder met eene Spaansche Prinses of Russische vorstin in het huwelijk zou treden. Thans wil men, dat *Z.* met eene dochter van don *Pedro*, Keizer van Brazilië of met eene Saksische prinses, zuster van de toekomstige gemalin van den Keizer van Oostenrijk, in het echt zal treden. Wat er ook van zij, zeker is het, dat er, door de mislukking van het eerste huwelijk, zeer vele moeilijkheden moeten overwonnen worden, om keuze van eene gemalin voor *Lodewijk Napoleon*, de familien der buitenlandsche mogendheden te doen gelukken, dat er voorshands in het geheel niet aan eene verlovings te denken is. Ook twijfelt men zeer, dat de Keizer zich er thans wel eens veel mede bezig hou-

Wat was die arme Dalroos in korten tijd bitter bleek geworden en vervallen! Hare oogen stonden vol tranen, hare houding was gebukt, men zag wel — ze was eene geknakte bloem, aan wier kiem een verborgen worin knaagde. Wat hielp haar de weergekeerde rijkdom? Zij had geen oog voor overvloed en geld, zij had enkel een oog voor haar ongelukkig man, wiens vreemd, onverklaarbaar gemoedsbestaan naar nu den laatsten tijd met bitteren kommer vervulde. Wat mogt hem wel schorten? De naweeën van het vrij langdurig ziekbed konden immers niet zoo, niet alleen zoo lang en aanhoudend op hem werken. Maar wat dan? Hij sprak zich nooit regt uit, er was geen woord uit hem te krijgen, zijn hart scheen gesloten, gesloten zelfs voor haar, zijne teedere, geduldige, liefdevolle vrouw! Zij overlegde en peinsde, gelijk zij reeds lang overlegd en gepeinsd had, met hart en met gedachten, — maar zij kon 'traadsel niet oplossen, kon de donkere plek niet vinden, die hare treurige slagschaduw ook over haar rein en schuldeloos leven wierp, ook haar helder gemoed verdonkerde tot hartbrekens toe.

Lang zat de arme vrouw zoo, in haar verdriet verzonden, tot de tuindeur kraakte en zware voetstappen op 't zandpad naderden. Thans rigtte zij zich overeind, streek haastig met de hand over de oogen en dwong hare lippen tot een glimlachje, daar ze meende, dat het Severijn was, die kwam. Doch, 'twas niet haar man,

't was Koenraad, die met verhit gezig en donkeren gloed in de oogen voor den ingang van 't priëel staan bleef en de verschrikte vrouw met brandende oogen aanstaarde. Louise rees dadelijk op en, hoewel zij sidderde voor dezen man, die blijkbaar in zeer opgewonden, zoo niet beschonken staat verkeerde, sprak zij toch met kalme waardigheid: «De tuin is hier niet voor iedereen, Koenraad! Ga! Ik verlang hier ongestoord te wezen. Wat wilt gij hier?»

Koenraad ging niet. «Wat ik wil?» zeide hij met diepe, van hartstogt bevende stem. «Ik wil u, lieve Dalroos! — U, u heb ik reeds lang bemind. Mijn geweld over u is magtiger, dan gij zelve weet of geloof.»

Met deze woorden trad hij nader en breidde de sidderende handen naar de vrouw van zijn meester uit. — Deze stond als versteend.

«Denkt gij,» vervolgde de woestaard, «dat de molen maar zoo bij ongeluk in vlam en gloed is opgevlagen? Hier ik, — ik heb hem aangestoken; maar wat ik deed, — 't was op last van uw man en...»

Der molenaarster scheen de grond onder de voeten weg te zinken bij deze plotselinge ontraadseling van het vreeselijk geheim. Zij waggelde, waar zij stond, dreigde neer te storten, doch, zich bevend aan een tak vastgrijpende, hield zij zich nog overeind, vermaande zich en riep: «Leugenaar! Lasteraar!» toen daar een woeste schreeuw klonk en een forse slag viel. Koenraad tui-

melde en stortte. «Wees vervloekt!» kreet hij en ne bewustheid verliet hem met het gudsende bloed, hem uit het hoofd stroomde. Over zijn ligchaam besprong Severijn, die hem geveld had, en ving zijne zwijmende vrouw in de armen op. Op zijne armen droeg hij de onmagtige naar huis. Om Koenraad bekommerde hij zich niet.

De Dalroos was geknakt; zij verwelkte. Zij verhaaren man, nadat zij hem alles verhaald had, antwoordde niet, dan: «Is het waar?» en hij zeide niet neen, keerde zich enkel af en steunde. Daarop sprak de Dalroos niet meer. De slag had haar verpletterd, zij was op het sterfbed. Nog weinige dagen worstelde zij ten den dood. Hare kinderen drukte zij vaak, vaak het hart, en kuste hunne lokken, hunne roode wangen, maar zij sprak niet en weende ook niet. Zij kwam echter weg, en eens 's avonds, toen de zon ter ruste was, was zij dood.

Severijn bestelde haar ter aarde. Zijne kinderen ten, hij stond koel en bleek bij 't graf. Dezen man de wroeging gedood, hoewel hij nog leefde. Drie dagen en drie nachten zat hij op het graf der Dalroos vervolgens maakte hij zich op en ging naar Bern. Daar verkocht hij den molen aan zijn neef. Een van 't geld — het was slechts weinig — ontving hij al 't overige, volle vijftienduizend daalders, betaald aan de brandkas, daar hij zeide: «Ik heb mijn

Uit de verslagen van de ontvangsten der in- en uit-
gaande regten over de elf maanden, van het loopende
jaar blijkt, dat die zeer gunstig voor het rijk zijn ge-
weest. Aan inkomende regten is gedurende de elf
eerste maanden van het loopende jaar ontvangen fr.
28,000,000, tegen fr. 107,000,000, in 1851, op gelijk
tijdstip. Voor de maand November alleen bedraagt de
vermeerdering fr. 1,800,000.

De invoer van Katoen steeg in vergelijk van het
zelfde tijdstip, gedurende het vorige jaar, van 524,000
quint, op 681,000 quint; van 167,000 op 276,000 quint;
verreide zijde van 5000 op 7000 quint, en ruwe van
1000 op 14,000 quint. De invoer van steenkolen steeg
van 22,000, op 23,000; ijzer van 307,000 op 300,000;
 koper van 59,000 op 75,000 en zink van 126 000 op
168,000 quint. De invoer van mahonijhout steeg van
12,000 op 57,000 quint. Uit een en ander blijkt ge-
noegzaam hoezeer de fabrieken in bloei zijn toegenomen.
Dok de uitvoerhandel, gedurende eenige maanden ver-
mindert, is wederom aanzienlijk verbeterd. De land-
bouw wordt op groote schaal uitgeoefend door den rui-
teren uitvoer van wijn en brandewijn, terwijl er zelfs
bettegenstaande de hoogere prijzen op de markten, nog
veelen naar het buitenland verzonden worden. De zij-
den, wollen, en katoenen stoffen vooral, zijn tegen-
woordig in het buitenland meer gezocht. Alleenlijk
scheurt men, waarschijnlijk ten gevolge van de schor-
ping van het tractaat van koophandel met België (welk
verdrag den 15 Januarij 1853 weder van kracht zal
zijn) eene vermindering in den uitvoer van wollen garens.

De weigering opzigtens de uitlevering van Gaillard,
waar men weet, de voornaamste beschuldigde in zake
van het komplot te Marseille, laat eene leemte in de
constructie van hetzelfde, welke nog lang schijnt te zullen
voortduren en al het belang aan de zaak schijnt te
zullen ontnemen, hetwelk mede met het komplot in
de straat Reine Blanche, wegens de langdurigheid der
constructie, het geval was.

SPANJE.

Zeer geruststellende tijdingen zijn uit Spanje ontvangen
en meent men dienengevolge te kunnen verzekeren,
dat de koningin (uithoofde van de aansoeken harer
vrienden en wellicht ook uit aanmerking van de onrust-
barende verschijnselen, door de houding der algemeene
opinie en openbare rust) beloofd heeft de constitutie in
een meer liberalen zin te wijzigen en reeds, als begin,
vergunning heeft verleend tot het houden van kiesver-
eenigingen. *Generaal Roncali* houdt zich onledig met
het zamenstellen van een ministerie.

RUSLAND.

De Keizer van Rusland is zoo men zegt, voornemens
de straf van stokslagen bij het leger af te schaffen,
en die alleen voor de straf-divisies in stand te houden.
De berigten uit Polen zijn zeer belangrijk. Te
Lelisch worden toebereidselen gemaakt tot inkwartie-
ring der troepen, welke de voorhoede van het Russische
leger, bestemd om op de gebeltrissen in westelijk
Europa het oog te houden, zullen uittrekken. Het groote
leger van het zuiden, dat, zoo noodig, bestemd schijnt
in Turkije te ngeren, verzoet eene linie van Volhij-
nie tot aan de monden des Donau's (Sulina), welker
centrum te Wosnesensk is gevestigd.

TURKIJE.

Volgens de jongste mededeelingen van de Montene-
grische grenzen, nemen de zaken aldaar eene ern-
ste wending voor de Turksche regering. De Monte-
grijnen zijn voornemens de Turksche vesting Zabljak
heel te verwoesten en zich dan meester te maken
van de eilanden Branjina en Lesandra, die zij vroeger
reeds in bezit hebben gehad. Ook op andere punten
worden door hen verschanzingen aangelegd. De Turk-
sche vesting Spuz zal niet lang meer te houden zijn.
De Zetjaner Serviers, die reeds vroeger den bijstand
den Vladika tegen de Turken hadden ingeroepen,
stellen zich thans met geestdrift aan de zijde der Mon-
tegrijnen scharen. Ook in de Herzegowina is het volk
opgestaan en verzet zich reeds tegen de buitengewone
regelingen des Turkschen bevelhebbers. Dit alles moet
niet verwonderlijk bijdragen om den moed der Montenegro-
nen te wakkeren en hunne onderneming te begunstigen.

Zijn berigten uit Konstantinopel ontvangen,
betreft tot den 5den December.
Daaruit blijkt, dat het ministerie weinig kans schijnt
te hebben om zich lang staande te houden. De Tur-
die gehecht zijn aan hunne verouderde begrip-
pen — doch deze zijn gelukkig niet zeer talrijk, —
verzetten zich tegen het ministerie, omdat het de Tan-
zimats niet met voeten wil treden; de Christenen daar-
tegen gelooven, dat de Tanzimat ernstig bedreigd
wordt, omdat *Reschid-Pacha* niet meer aan het be-
vel is; beide partijen boezemen zich zelve en elkan-
der vrees in, en die ongegronde vrees bemoedigt we-
der de mannen van achteruitgang.
De financiële crisis, de oproerige houding der Drusen,
de inval der Arabieren te Mossoul, de gisting die in
de heerscht — dat al zoude ten goede kunnen kee-

rand en mijne vrouw vermoord; het geld komt u
de wroeging mij." Hierop keerde hij naar den mo-
dering. Niemand deed hem eenig leed; men waan-
de zijn verstand gekrenkt, men hoopte dat hij wel we-
der beter zou. Daags daarna verdween Severijn met
zijn kinderen uit den molen en uit den omtrek. Hij
was niemand gezegd, waar hij heenging. Eerst lang na-
chond hoorde men, dat een bleek, stil man met een
en een meisje op een schip was gezien, dat naar
Turkije zou vertrekken. Men vermoedde, dat die man
niet met zijne kinderen zou zijn geweest. Met ze-
ker vernam men niets meer van hem. Hij is ver-
dwenen.
Een raad genas van de zware wonde, hem door Se-
verijn toegebracht, en klaagde dezen van brandstichting
poging tot moord aan, want hij dorstte naar wraak.
Hij verzweeg hij. Toen hij echter hoorde, dat de Dal-
roos dood en zijn voormalige meester met de kinderen
verdwonen was, nam zijn wezen eene zonderlinge stuip-
kende beweging aan, en zijn oog werd als verglaasd.
Hij bespeurde men, dat hij krankzinnig was gewor-
den.
Menig jaar is verstreken, maar nog woont
in het dal: de nieuwe bezitter van den molen duldt
niet hem den kost en kleedt hem uit medelijden
in treurigen toestand. Vaak strekt hij tot spot
dezen wijl hij gedurig naar de Dalroos draagt
het hoofd schudt, als men hem eene roos geeft.

ren, wanneer een ferm en duurzaam bestuur de teu-
gels van het bewind in handen nam; men geloofde dan
ook, dat *Abdul-Medjid*, die zoo veel blijken gaf van
een vriend van vooruitgang te zijn, weldra weder die-
genen tot het bewind zal roepen, die hem reeds, in zijne
goede plannen, herhaaldelijk en met nut ter zijde ston-
den.

KAAP DE GOEDE HOOP.

In the Cape of Good Hope Government Gazette Ex-
traordinary van 4 Januarij, worden omstandig medege-
deeld verscheidene gevechten, welke in de maand De-
cember te voren tegen de Kaffers hebben plaats gehad,
nadat de Gouverneur der kaap-kolonie bij dagvaarding
van den 2 dier maand de opperhoofden *Moshesh*, *Mo-
litsani*, *Sikonyella*, *Moroko* en *Gest Taai-bosch* opge-
roepen had om op den 13 in zijn kamp te *Platberg*
te verschijnen.

Het opperhoofd *Moshesh* is ook werkelijk verschenen,
wordende hem alstoen een boete opgelegd van 10000
beesten (Ossen en Koeijen) en 1000 paarden, binnen
drie dagen te leveren, ter vergoeding van het door zijne
onderdanen op de boeren veroverd of gestolen vee.

Dat hoofd verwijderde zich met de belofte zijn best
vermogen te zullen inspannen om dat vee binnen dien
tijd te leveren, doch er kwamen niet meer dan 3500
stuks, waarop de Gouverneur in last gaf om geweldi-
gerhand tegen hem te werk te gaan.

Verscheidene kolonnen rukten daarop tegen die kaf-
fers uit, met het gevolg dat zij, zich te weer stellende
en met duizenden te paard verschijnende, op alle punten
werden uiteengedreven en hun een groot aantal vee ont-
nomen werd, zijnde daarbij aan de zijde der Engel-
schen vele manschappen gesneuveld.

Na het laatste gevecht aan de Caledon rivier op den
20 December A. P. plaats gehad hebbende, kwam op
den volgenden dag een bode met een vlag van wapen-
stilstand in het kamp, medebrengende den volgenden
brief aan Z. E. den Gouverneur gericht.

Thaba Bosigo.

's Nachts (12 nre) 20 December 1852.

Uwe Excellentie.

Heden hebt gij tegen mijn volk gevochten en veel
vee weggenomen. Daar het oogmerk om welke gij ge-
komen zijt is, om schadevergoeding voor boeren te heb-
ben, verzoek ik U te vreden te zijn, met wat gij ge-
nomen hebt. Ik smeek om vrede, — laat dat genoeg
zijn, ik bid het U en laat mij niet langer beschouwd
worden als een vijand van de koningin. Ik zal alles
doen wat ik kan om mijn volk bij vervolg van tijd in
order te houden.

Uw nederige dienaar

Moshesh.

waarop Zijne Excellentie het volgende antwoord zond.
Kamp Caledon 21 December 1852.

Opperhoofd *Moshesh.*

Ik heb uw brief ontvangen. De woorden zijn die van
een groot opperhoofd en van een die de belangen van
zijn volk ter harte neemt. Ik heb U gezegd dat als U
de boete niet betaalde ik bij U zou komen en die ha-
len. Ik ben een man, die nooit zijn woord breekt,
anders zou de koningen mij hier niet gezonden hebben;
ik heb de boete door magt genomen en ik beu vol-
daan.

Ik ben niet kwaad op uw volk, dat het gevochten
heeft ter verdediging van hun eigendom; want zij die
vochten — en wel vochten — waren niet allen dieven
en het spijt mij er vele gesneuveld zijn. Dat is uwe
fout, want als gij de boete betaald had, zou het niet
gebeurd zijn. Ik verlang nu niet U opperhoofd te be-
schouwen als een vijand van de Koningin, maar ik
moet krijgswet in de Souvereiniteit uitvaardigen, om aan
kommandanten en veldkornets magt te geven, commando's
te maken op eene geregelde wijze, en met de be-
williging van den Resident, in uw land te treden om
geplunderde paarden en vee, die na dezen tijd gestolen
worden op te zoeken. En ik verwacht van U dat gij hen
helpen zult; want alhoewel gij een groot opperhoofd
zijt, schijnt het dat gij uw eigen volk niet van stelen
afhoudt of kunt afhouden; daar onder het vee, dat gij
gezonden hebt als een gedeelte uwer boete, drie ossen
waren, de eigendom van den heer *Bain van Bloemfontein*,
die gestolen zijn sedert ik over de Caledon rivier
trok. Daarom beschouw ik, opperhoofd *Moshesh*, uwe
beloofde verplichtingen vervuld, en hoop dat gij maat-
regelen nemen zult om zulke nadeelen voor te komen.
Ter zelfden tijd onderteekent ik mij, als de vertegen-
woordiger van de koningin.

Uw vriend

Geo. Cathcart, Gouverneur.

P. S. Opperhoofd! Ik zal blij zijn U zelf of Uwe
Zonen, bij mij te zien, op dezelfde vrien-
delijke wijze en goed vertrouwen als voor
het gevecht, te *Platberg*, op morgen of
overmorgen, ik zal nu de legermagt we-
der wegzenden en binnen weinige dagen
naar de kolonie terug keren.

G. C.

„Dat is zij niet! — De Dalroos zoek ik," zegt hij en
weent bitterlijk, terwijl de menschen over zijne kinder-
lijke onnoozelheid lagchen.

Varia.

Het was bij de Hebreëen en andere Oostersche volken
niet ongewoon, aan de vrouwen namen te geven van
zachtvaardige en om andere redenen aangename dieren.
De volgende uit de gewijde en ongewijde geschiedenis
bekende namen mogen ten voorbeeld strekken.

Ajola, (*Ayeleth*) eene hinde.
Isis, eene Zwaluw.
Rachel, een Schaap.
Semiramis, een bergduif.
Sippora, een vogeltje.
Tabitka, } een Geitje.
Dorcus, }

Bij de westersche volken ontmoeten wij hetzelfde ge-
bruik. Om te vleijen, gaven de Romeinen ook vele zoete
namen aan hunne vrouwen, zoo als:

Anaticola, een kleine eendvogel, *taling*.
Caprea, steengeitje.
Columbula, duifje, en anderen.

Op den 28 December is bij Proclamatie door Z. E.
de Luit. Generaal *Sir George Cathcart*, Gouverneur der
Kaap kolonien, van de onderwerping van het opperhoofd
Moshesh aan de volke kennis gegeven, hebbende Z. E.
bij eene generale order van den 22 te voren, Zijne
bijzondere tevredenheid betuigd aan de officieren en
manschappen, welke aan die zulk een gunstigen uit-
slag gehad hebbende gevechten, deel hebben genomen.
Het verlies van de zijde der Engelschen daarin geleden,
wordt in die generale order opgegeven te zijn geweest
als volgt:

Gesneuveld 1 officier, 4 onderofficieren en 38 solda-
ten, gewond 2 officieren, 4 onderofficieren en 9 solda-
ten.

Advertentiën.

Heden ontviel uit den kring zijner vrienden na een
smartelijk lijden van negen dagen, de heer *N. A. Brun-
nemeijer* in ruim zes en twintigjarigen ouderdom.

Geacht door allen die hem kenden, maar hartelijk
bemind door allen, die als ware vrienden zijn loyaal
karakter wisten te waarderen, zal zijn verlies nog lang
betreurd worden.

Uit naam zijner vele vrienden

SOERABAYA,
3 Februarij 1853.
(83)

M. D. DE BRUERE.
E. H. KUNEMAN.
W. VAN RAALTEN.

MAATSCHAPPIJ VAN TOONKUNST.

Ten vervolge op de advertentie, voorkomende in de
Javasche Courant van den 5den Februarij jl. No. 11,
heeft de directie der Maatschappij van Toonkunst de
eer het publiek bekend te maken, dat het concert, ten
behoefte der noodlijdenden te Banda, bepaald is op
Vrijdag den 4den Maart 1853, des avonds ten halfacht
ure precies, in de zaal van den Schouwburg, en dat
als kommissarissen zijn verzocht en aangesteld de heeren
W. Rueb, *Alexander Fraser* en *A. F. Lens*, voor de
stad, en de heeren *P. van Rees* en *T. H. Tiedeman*,
voor het overige gedeelte van Batavia.

Het is aangenaam hierbij te mogen voegen, dat eene
algemeene deelneming voor den goeden uitslag van dit
concert wordt ondervonden, zoodat met de medewer-
king van de te Batavia gevestigde liedertafel en andere
talenten, de gegronde hoop mag worden gevoed, dat
deze poging ten behoeve van onzenoodlijdende natuur-
genooten te Banda, met de meeste welwillendheid en
belangstelling door het publiek zal worden ondersteund.

Het programma der uit te voeren stukken zal nader
worden openbaar gemaakt.

De Directie voornoemd,
P. VAN REES President.
G. WILLET, Secretaris.

BATAVIA.

10 Februarij 1853.

Eene jufvrouw van de Protestantsche Godsdienst, de
Hollandsche, Fransche, Engelsche talen, Handwerken en
verders wat tot eene goede opvoeding vereischt wordt,
onderwijzende, zag zich gaarne bij eene fatsoenlijke
familie geplaatst, tot opleiding van twee of drie meisjes.

Adres, met franco brieven onder H. bij den Boek-
handelaar *Fuhri* te Soerabaya. (76)

Die in het bezit mogt zijn geraakt van wederhelsten
der Receptissen van de serien van f 100, — N° 1186,
3226, 6940, 14160 en 64677 gelieve zich in persoon dan
wel met franco brieven te adresseren bij den Boekhan-
delaar *H. M. van Dorp*, onder La. V, ten einde hier
omtrent te transigeren. (80)

De ondergeteekende heeft de eer het geachte publiek
bekend te maken, dat hij op den hoek van de Thee-
waterstraat en wel in het vroeger gewezen Haagsche
Koffijhuis een huis geopend heeft, tot het houden van
Vendutien. (86)

E. S. VOUTE, Makelaar.

De ondergeteekende, gewezen adjudant onder-officier
geweermaker bij het Gouvernements atelier te Mr. Cor-
nelis, brengt bij deze ter kennis van het geëerde pu-
bliek, dat hij den 1 Februarij nabij het Stadhuisplein
een etablissement heeft opgericht, alwaar gelegenheid zal
bestaan tot het repareren van alle soorten defecte wape-
nen.

Het aanmaken en repareren van Rijtuigen etc. zoo
ook van alle koperen en ijzeren scheeps ustensiles.

Eene prompte en tevens civiele bediening doen hem
hopen de gunst van het publiek te mogen verwerven.

(77)

L. J. COLLEJE.

Benoodigd:

Bankactien en Gouden Tienguldenstukken

(81)

E. S. VOUTE, Makelaar.

Bij ons is het gebruik van: *kondje*, *poesje*, *schaapje*
en dergelyken mede niet vreemd. Evenwel komen deze
woorden niet voor als doopnamen, met opzigt van wel-
ken men zich doorgaands bepaalt tot anderen van vreem-
den oorsprong, die, vertaald, soms onverwachte samen-
voegingen opleveren. Zoo ontmoeten wij niet zelden
de volgende voor of doopnamen:

Christina Philippina Sophia

welke in het Nederduitsch de volgende beteekenis hebben
Christelijke Paardlievende Wijsheid.

Waarschijnlijk zou wel geen onzer dames wenschen,
zoo, met goede Nederduitsche namen, in de registers
van den burgerlijken stand ingeschreven te zijn.

